

kun er til det samme. Derfor er det ikke saa underligt, at Forretningerne tiltage meget under saadanne Forhold. Jeg skal for Resten sige, at jeg ikke kan erkende, at det skulde betyde saa overmaade meget, naar man tager Hensyn til, at Manden ikke har andet at bestille. Hvorledes han nu besørgede disse Forretninger i det enkelte, det er klart, at det kan en Minister ikke følge, thi det har han slet ikke Tid og Lejlighed til at sætte sig ind i. Men fra sine foresatte fik han det Vidnesbyrd, at: Forretningerne ere stærkt tiltagende i Antal; men det sker altid, naar en udsendt Konsul kommer — men det er mest løbende Kontorsager. Men i Henseende til at skaffe danske Eksportfirmaer Afsætning ere Vicekonsulens Resultater overmaade ringe, og hans Beretninger om økonomiske Forhold i Argentina ere baade faatallige og gennemgaaende af ringe praktisk Betydning“. Vicekonsulen var uden Tvivl flittig, men temmelig upraktisk og uhyre vidtløftig — det have de Herrer selv kunnet overbevise sig om. — Men nu kommer jeg til noget, hvor man ikke bevæger sig paa Skønnets Omraade, men hvor man kan oplyse forskellige Ting, som maaske ikke ere saa heldige for det ærede Medlem. Det er klart, at en Embedsmand i et fjærnt Land skal iagttage den største Takt og Tilbageholdenhed, idet han skal erindre, at de Fejlgreb, han gør, og hans Opførsel i det hele taget falder tilbage paa den Regering eller det Land, som har udsendt ham. Det er saa langt fra, at det ærede Medlem har erindret dette, at der tværtimod kom idelige Klager over hans Opførsel og hans hele Handlemaade. Mange af disse Klager kom ganske vist privat, men der er ogsaa flere, der ere traadte frem paa en anden Maade, nemlig direkte til Ministeriet, og for at det høje Ting kan se, hvorledes han bar sig ad, skal jeg f. Eks. nævne, at da en Redaktør af et Blad derovre og en anden Mand kom til ham og bad ham være Medindbyder til en Indsamling i Anledning af Dronning Alexandras Kroning, afslog han det med den Bemærkning, at han ikke vilde skrive under sammen med Redaktøren. Hvad nu Redaktøren er for en Mand, og hvordan hans Blad er, er mig ganske ukendt, og

det er jo ikke let for os her at faa Besked om. Men det er klart, at det i alt Fald var i høj Grad krænkende for den Mand, der sammen med Redaktøren henvendte sig til ham, og som var en højt anset og i alle Maader hæderlig Mand. Redaktøren klagede imidlertid, men man kunde naturligvis ikke her bedømme Forholdene, og saa kom der den af det ærede Medlem omtalte Adresse fra danske derovre. Hvad nu saadan en Adresse angaar, ere vi dog vel her paa det Standpunkt, at vi vide, der ikke bør tages for meget Hensyn til den, navnlig naar det er en Adresse, om hvis Tilvejbringelse man ikke ved Besked. Og her maa man desuden huske paa, at det drejede sig om en Slags Tilidsadresse til en Embedsmand, som man egentlig havde Grund til at ønske at staa i velvilligt Forhold til; de Danske derovre kunde jo aldrig vide, naar de kom til at trænge til ham. Jeg tillægger ikke den Adresse synderlig Betydning. At det ærede Medlem har haft en Del Tilhængere og Venner, tvivler jeg i og for sig ikke paa.

Men hvad jeg tillægger meget mere Betydning, er det, at der kommer Klager fra ansete Mænd med Navns Underskrift, og at de henvende sig til Ministeriet. Det hører der noget til, baade efter vort Naturel og efter hele Stillingen. Det er ikke rart for en bosiddende Dansk at skulle klage til Ministeriet over en udsendt Konsuls Adfærd, og man kan være vis paa, at han gør det ikke, uden at han finder det ganske nødvendigt, og man kan videre være vis paa, at naar der saaledes kommer flere, som der er kommet, saa er der flere endnu. Men for at give det høje Ting en Idé om, hvad det gaar ud paa, skal jeg bemærke, at der var Tale om en Attest, som en Dansk skulde have derovre, og saa var der en meget højt agtet Dansker — han er ogsaa højt agtet her, hans Navn er godt kendt — og han skulde skrive paa som Vitterlighedsvidne — jeg kalder ham N. N. Da det nu kom til Stykket og han skulde skrive paa, blev Vicekonsulen spurgt, om han eventuelt vilde kunne bekræfte N. N.s Troværdighed, og saa svarede han, at en Forespørgsel derom vilde sætte ham i nogen Vanskelighed paa Grund af tidligere Erfaring om Unøjagtighed i N. N.s Udtalelser. Jeg gad vidst, hvad en Dansk